

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A tiszai átkelési szakasz.

Ez a kis darab ut, mely a Tisza ellenkező részén a víz szélétől a töltésig köt össze bennünket, már oly gyászos nevezetességre vergődött, hogy szinte beborul felettünk, midőn járművünk e kis darab utra ér.

Azt mondják, hatvanezer korona van előirányozva e kis darab ut jó karba hozatalára.

Megjátszott már e kis darab ut a mérnöki kar tudományával, meg a dolog felől érdeklődő minden okos ember észjárásával.

Nézet nézetet, terv tervet követett s mindegyik a körül mozgott, mikép lehetne e kérdést akkép megoldani, hogy az ut czélszerűen kiépíttessék?

Az egyik az ártér áttöltése körül forgott, a másik az áthidalást hozta javaslatba. Az előbbi tervnek ellent mondott ama körülmény, hogy a töltés — bár széles nyílásokkal rendelkezék is — akadályozza a víz lefolyását. Az áthidalásnak meg finánciális viszonyaink állnak utjában.

Az elfogadott terv szerint serpentin uttá építtetnék ki ezen kurta átkelési szakasz.

Bármiként kontempláltatik is ezen ut kiépítése, egy a fő, s ez az, hogy még ez évben, tehát haladéktalanul helyeztetnék járható karba.

E kis szakaszon még csak tűrhető ut sem volt soha, s a jövőben sem lesz, feltéve, hogy a kiépítés a kelleténél tovább késik.

Száraz időben ez ut tűrhetetlen vala s ma is az; ha pedig az elemek nehezednek rá, minő eső, fagy stb. a közlekedésre lehetetlen volt, s ma is az.

A ki a mondottak igaz voltáról meg akar győződni, s keserű tapasztalatait akarja gazdagítani, ám kísérelje meg, keljen át e szakaszon, június közepén vagyunk, tehát nyáron, s a mondottak valóságáról megbizonyosul.

Mikor az árviz bontotta Szegedet látogatta meg szeretett királyunk, azt

mondták neki a szegediek: „Üstben vagyunk Felség, üstben!” Mi is ezt mondjuk, valahányszor ez átkelési szakaszra vezet csillagzatunk: „Üstben vagyunk!” — miért is essenen kérjük azokat, kik arra hivatvák, hogy érdekeinket minden téren előmozdítsák, irgalmazzanak, kegyelmezzenek, s átkelési szakaszunkat csináltassák meg, áldani fogja őket e nemzedék haló poraiban is.

Társadalmi fonákságok.

Ha kissé széjjel tekintünk társadalmi életünkben, elszomorító jelenségeket látunk.

Nincs meg a kellő harmónia, hiányzik az a láncolat, nem találjuk meg azt a kapcsolót, mely a polgárokat együvé fűzné.

Az emberek egymás közötti és egymáshoz való viszonya, lehet mondani, igen meglazult, rideg lett az utóbbi esztendőök alatt. Ahelyett, hogy a civilizáció, a haladás, a felvilágosodottság intímabb, meghittebb kapcsolatot teremtett volna, ahelyett, hogy ápolták volna a barátságot, az összhangzatos szellemet, s mint szorosabb kötelék létesült volna a társadalom minden osztálya, valamennyi rétege között, — eiidegenedtek, mértföldes távolságokra elhúzódtak egymástól az emberek.

A rangosztály, a polcz, a fokozat kiélesítette az ellentéteket, a kasztrendszer megmarad csorbitatlan hatalmában és vörös fonálként húzódik végig társadalmi életünkön a tekintély firtatása, majmolása.

A felsőbb tízezrek elzárkóznak az alsóbb százezrek elől, ezek meg el-sánczolják magukat a legalsóbb milliókkal szemben.

Mindenki előkelőnek tartja magát, mert alatta vél nálánál kisebbet is. Mily hetykén, mily dölyffel beszél a kishivatalnok a kereskedőről, s ez mily fitymálva, mily félvállról emlékszik meg az iparosról, s mily fennhéjázóan, mily pöffeszkedő hangon szól ez az alantasabb munkásról.

Nem annyira a belértéket, a szep-lőtlen tiszt munkát mérlegeli a társadalom, mint inkább egyesek munka-

körét, hivatását nézik le szokatlan göggel, undorító kevélységgel.

Mindebből azt a következtetést kell levonnunk, hogy a társadalom előtt vajmi kevés becsben áll a tisztességes, becsületes kenyérkereset. A munka nyilván szégyen, ha valamely alantasabb formában végeztetik.

Nálunk ez az erős osztályozás meg van, mert mindenki ur akar lenni, mindenki legalább is annak tartja magát. A ki fölötte áll, az imponál neki, bár tele irigységgel van iránta, a ki pedig alatta van, az semmi, az senki, annak az ő kegyét kell keresnie, mint a hogy ez a nálánál feljebb levő kegyeit hajhássza.

De bezzeg, ha a sors egyikre-másikra ráteszi sujtó kezét, helyzete rosszabbodik, kilátás, remény, nincs valamit elérni, hogy szakmájában, hivatása terén kenyeret legyen, nem gondol az a hivatalnok, az a kereskedő, az az iparos esetleg arra, hogy — jobb dolog hijján — valamelyes más munka után nézzen, mely nem tartozik ugyan rendes munkái közé és alantasabb is, de kenyeret nyújthat, betevő falatot biztosíthat. Ezt megalá-zónak, leatacsonyítónak, megszegyeni-tőnek tartja.

S hányan vannak, kik rettegvén, irtóztván az alantas, bár tisztességes munkától, s ha alkalmuk van rá, nagy lelki nyugalommal más vagyonhoz, idegen tulajdonhoz nyulnak, csak hogy kenyerük legyen. Ezt nem tartják szégyennek, bűnnek, véteknek! Inkább hajlandók rabolni, lopni, sikkasztani, mint csomagokat hordani, perezet, ujságot vagy bármi mást árusítani. Az előbbi szerencsével járhat s akkor nem kell nélkülözni, nem tud róla a világ és továbbra is ur az ur. Az utóbbi megbélyegző, megszegyeni-tő, arcpirító valami, az ismerősök kinevetik, lenézik, messzünnen elkerülik.

Az az eset is fennállhat, hogy a munkanélküli ember, ki munkakörében nem talál alkalmazást és más munkától — a mi szerinte leatacsonyító — irtózik, Amerikába vitorlázik szerencsét próbálni. Kapkod fűhöz-fához, eredménytelenül és végül belátja, hogy azon a földrészen hullanak az aranyak az ember markába, itt is tekintélyes a munkanélküliek száma, de meg igen tekintélyes egyének sem tartózkodnak semminő tisztességes, jóra való munká-

tól. Nem restel tehát legvégül munkát vállalni az ilyen uriember és el megy cipőt tisztítani, pinczérkedni, lépcsőt sikálni Amerikában, hol semmi sem arczpirító, semmi sem megbélyegző, a mi tisztességes munka, hol nem nézi le egyik a másikat, hisz maguk a legnagyobb milliárdosok, a dollárok királyai is a legalacsonyabb sorból küzdöttek föl magukat komoly, becsületes munkával.

Hány oly hír járja be hazai lapjainkat, hogy egy intelligensebb foglalkozású egyén idehaza nem boldogulván, odakünn mindennel megpróbálkozott, amivel hazánkban nem mérészkedett volna foglalkozni, félvén a társadalom, az ismerősök, a környezet csufolódásaitól, elítéléséről és kerülésétől.

Hiába ezen erősen kiéktelenedő kirívó, csufos szokásokon kellene tenni magát társadalmunknak. E kinnvések okozzák a nap-nap utáni elérítő bűncselekményeket, e visszas állapotoknak tudhatók be a gyakori csalások, lopások, sikkasztások, mert mindegyik úgy akar a társadalomban, a társaság előtt megjelenni, a hogy — módjában nincs. Többet óhajt, mint amire képes, többet kell mutatnia, mint amennyire szerény viszonyai megengedik. Így keletkeznek aztán a kétségbeejtő állapotok, a bűnös manipulációk, a nagyarányú kivándorlások.

Ez az ut a biztos elzülléshez, a legborzalmasabb fertőhöz vezet. Föl kell rázni még idejében a társadalmat mélységes lethargiájából, még idejeko-

rán észre kell téríteni. A társadalom egyes rétegein mulik, hogy visszahe-lyezzék a társadalmi életet arra a magaslatra, mely azt a műveltség mai foka, a tisztesség és becsületesség révén megilleti.

Vegyések.

— Uj ártézi kut. A folyó hó 7-én tartott községi képviselőtestületi közgyűlés elhatározta, hogy az Ujosztásban Floreancig Mihály kereskedő háza melletti téren új ártézi kutat furat.

— Elmaradt kirándulás. A helybeli „Polgári Kör“ által rendezni szándékolt kirándulás, tekintettel a folytonos időváltozásra, végleg elmarad.

— Jég. Folyó hó 11-én a derekegyházi határban nagy jégeső volt, mely rendkívül nagy kárt okozott a gabonában. Ugyanekkor Szentesen is volt jég.

— Kivilágítás. Klinger Rich budapesti gép- és fémáru gyáros ajánlatot tett Mindszenti községéhez az iránt, hogy acetilyn világítást óhajtana községünkben létesíteni rendkívül kedvező fizetési feltételek mellett. Az ajánlatot a községi képviselőtestület egy bizottságnak adta ki tanulmányozás céljából.

— Iparosok panasza. Mint értesülünk, több helybeli iparosból álló küldöttség tisztelt e hét folyamán Tary István főszolgabírónál, arra kérve őt, hogy egyik legutóbbi miniszteri rendelet alapján, tiltsa be a kereskedőknek a kész cipő árusítást. A főszolgabíró megígérte, hogy az erre vonatkozó miniszteri rendeletet szigorúan végre fogja hajtani.

— Az adóügyi pénztárnok szabadságon. Farkas Ferencz adóügyi pénztárnok, betegségére való tekintettel, 1 havi szabadságidőt nyert.

— Érdeklődnek Sima Ferencz után. A múlt hó folyamán több lapban megjelent az a hír, hogy Sima Ferencz visszatért Amerikából. A hír illetékes helyen is feltűnést keltett s az igazságügyminiszter sürgős leiratot intézett a szegedi kir. ügyészséghez, hogy a Simáról szóló hírekre vonatkozólag tegyen mielőbb kimerítő jelentést. A kir. ügyészség fölterjesztésében megczáfol minden híradást és jelenti, hogy Sima Ferencz hazatéréséről mit sem tud.

— Királygyilkosság. Szerbia fiatal uralkodóját: Sándor királyt, a királynét, továbbá a királyi család összes tagjait és a királyi család legbizalmasabb hiveit f. hó 10-én éjjel a hadsereg vezetői kegyetlenül legyilkolták.

Petrovics őrnagy vezette a gyilkosokat. Vele volt tizenkét tiszt, tulnyomóan hadnagyok, 60 vagy 70 katona és vagy nyolcz polgári egyén. A konak kapuján akadály nélkül jutott át a csapat. Ugy mondják, az őrt álló tiszt azért nem tartotta fel őket, mert azt hitte, hogy az őrséget erősítik meg, amint az az esti órákban egyszer már megtörtént. Kötelességszerűen tisztelgett Petrovics őrnagynak, aki viszonzta a tisztelgést.

Az első összetűzés a király lakosztálya előtt történt. A két gárdatiszt köztük Bogdanovics Péter kapitány, feltartóztatták az erőszakkal előretörékvő tiszteket. Rövid szóváltás következett, mire a merénytők a két gárdatisztet karddal keresztül szurták.

Az egyik áldozat teljes erővel segítségért kiáltott. Segítség azonban nem jöhetett,

TARCZA.

A NŐGYÜLÖLŐ.

Enyhe tavaszi éjszaka volt; ketten virasztottunk a hajó fedélzetén, a többiek már nyugodni tértek.

Egy ideig szótlanul ültünk egymás mellett, mindketten a távol messzeségbe néztünk, honnan egy másik hajó közeledett felénk.

Bevallom, nem vagyok barátja a hallgatásnak s ha szerét ejthetem, mindig beszédbe szoktam elegyedni uti társaimmal, mert az idő így gyorsabban mulik és nem vagyok kárhóztatva, hogy a balzsamos tavaszi éjszakát olvasással töltssem el.

Utitársamhoz fordultam tehát és bementkoztam, megkérdeztem, hova utazik?

— Magam sem tudom, volt az egyhangu válasz.

Ez a válasz meglepett. Egy ember, ki hajóra ül minden cél nélkül és kiteszi magát az utazás fáradalmainak, veszélyeinek, a nélkül, hogy tudná, hová akar menni, legalább is ritkaság.

De a rejtély csakhamar megoldást nyert. Az idegen ugyanis kis szünet után megmagyarázta:

— Meggyűlöltem a világot és legjobban szeretnék Afrika beláthatatlan sivatagjaiba menekülni, a hol a nőknek még színét se látnám.

E kijelentése után rögtön tisztában voltam azzal, hogy nőgyűlölővel van dolgom,

a ki bizonyára sok szerelmi csalódáson esett át, míg e megállapodott nézetéhez jutott.

Feszült figyelemmel vártam a következőket, kíváncsi voltam megtudni az élettörténetét, miként vált e fiatal emberből nőgyűlölő.

— Fiatal voltam még, — folytatá, — mikor beiratkoztam az egyetemre. Telve életkedvvel, tudvágygyal és serkentő buzgalommal.

Negyedik emeleti szobácskában huzódhattam csak meg, mert szüleim csak nagyon kevéssel járulhattak hozzá tanulmányaim költségéhez.

Az első emeleten lakott Radvay Tihámér, kinek két gyermeke volt.

A fiúnak sokáig házi tanítója voltam s így volt alkalmam megismerkedni a gyáros csodaszép leányával, Gizellával.

Talán mondanom sem kell, hogy örületesen belészerettem és hogy ő viszonzta érzelmeimet.

Hisz a fiatal szivek oly fogékonyak, oly gyorsan lángolók; sóhajtott.

Esküvel fogadta, hogy vár reám addig, a míg pályámat megkezdhetem, tanulmányaim befejezéseig, a mi kétszerte jobban buzdított a munkálkodásra.

Az évek gyorsan multak és elérkezett az is, mikor kezemben a mérnöki diplomával elébe léphettem volna. De már késő volt.

Radvay Gizella már jegyet váltott egy előkelő politikai vezérférfiúval és én megtörve viseltem keresztmet hosszú éveken át.

Egyedül hivatásomnak éltem és így történt, hogy nagyfontosságú találmánnyal szerencsésen megállapítottam, jó hírnevem.

Három hosszú esztendő mulva láttam meg ismét.

Házasságunk nem volt boldog, csak az előkelő társadalmi állás fűzte őt férjéhez.

Mondhatom, hogy három éven keresztül gyűlöltem és szerettem Gizellát és ez a két érzés vivta meg szívemben fájdalmas tusáját.

Szomorú regényem vége pedig egy egy fürdőhelyen játszódtott le.

Minden nap találkoztunk egymással, mert úgy volt, hogy férje csak egy hét mulva fog megérkezni.

Boldogságunk zavartalan volt és már kezdtem elfeledni azt a sok, sok szenvedést, mit nekem okozott.

Egy nyári délelőtt megkérdeztem — sétálás közben — boldog-e a férjével?

— Nem! válaszolt. Szeretni csak egyet szerettem mindig s az te voltál.

Egészen közel hajolt hozzám, úgy hogy feje vállamon nyugodott. Nem tudtam legyőzni a vágyat és megcsókoltam.

E pillanatban távolról egy férfi közeledett felénk.

Gizella álmódosásából hirtelen magához tért és nagy lélekjelenettel le tudta győzni, szerelmét — azért a fényes rangért mit férje nyújtott neki. Ernyőjét felemelte s rám csapott vele. Majd a közeledő férfi elé szaladt, hangosan kiáltva:

— László, szabadíts meg ettől az

mert a merénylök elzárták az összes bejárókat.

A tisztek, követve a merénylő katonáktól, a király hálószobája felé törekedtek. Itt találkoztak a két hadsegéddel, a kik már fegyverrel kezükben várták a merénylőket. A merénylők nyomban lőttek; mindkét hadsegéd holtan rogyott össze.

Most jutottak el a merénylők a király hálószobájához. A király ágya előtt állt, kezében revolverrel. Alig törték be a merénylők az ajtót, a király egymásután több lövést adott: az első lövés halálosan megsebesítette Teodorovics belügyminisztert, a másik egy merénylőt talált. A következő pillanatban a merénylők is lőttek és kardjaikkal halálra kaszabolták a királyt.

Amíg a királyal végeztek, a merénylő csapat egy másik része a királyné hálószobájába tört és a királynét, aki aléltan feküdt ágyán, agyonlőtték.

A szomszédaszobából jajveszékelve iparkodott menekülni Milena hercegnő, a királyné huga; azonban a merénylők őt is lelőtték.

A konak jobb szárnyán lakik a királyné családja. Ide is betörték a merénylők és a királyné legfiatalabb öcscsét, az udvarmestert és két gárdatisztet öltek meg. Aki a merénylők elé került, a halál fia lett. Ebben a lakosztályban történt a legrettentőbb mészárlás.

— Leánykori emiékek. Két asszony véres harczáról kapott értesítést a szegedi csendőrség Sövényházáról. A nevezett községben Deák Anna meglátogatta a szomszédasszonyát, Sajó Zsófi. Többek között szóba kerültek köztük a leánykori fánccmultságok is, amire nézve Deák Anna így nyilatkozott:

— Hej, milyeneket mulattam én lánykoromban.

— Nohát engem is majd halálra for-

embertől!

Dermedten álltam meg, lábaim inogtak, azt hiszem, közel voltam a halálhoz.

Mint hogyha tüzes villám csapott volna a szívembe, úgy éreztem magam.

*

Másnap megtörtént a párbaj: Kétszeri golyóváltásra. Nem sebesült meg egyikünk se. Én azonban elhatároztam, hogy egy percig sem maradok tovább a fürdőhelyen.

Következő nap reggelén összecsomagoltam és kimentem a vasúthoz.

Ők is utaztak. Akkor láttam utoljára; — és a kigyó mosolygott reám. Izzó haraggal szívemben fordultam el. Meggyülöltem e nőt és egész nemét. Meggyülöltem, mert tudom, hogy szeret, de ragaszkodik, ahhoz a fényhez, a mely a férje világában körülveszi. Kétszer csalódtam benne, kétszer gyülöltem meg és — mégis szeretem.

Hej! gyarló az emberi szív; a szerelem százszor összetöri és mégse tud lemondani róla . . .

Már hajnal hasadását láttuk, mikor elbeszélése végéhez ért. Eibucsztunk, hogy mindketten nyugalomra hajtsuk fejünket.

Szemében könnyet láttam megcsillanni; én is, ő is felhóhajtottunk.

Utána néztem s láttam, hogy titkon letörli könnyeit és roskatag léptekkel ment tovább . . . továbbvonszolni a csalódás nehézségét.

Mert szeretett . . . s mert szeretni fog ameddig él.

gattak vasárnaponként; dicsekedett Sajó Zsófi, amire a másik felbigyesztette a száját:

— No no, szomszédasszony, bizony sok petrezselymet árult maga. Mondjuk meg az igazat lelkem.

Erre kitört Sajó Zsófiból a megsértett női hiúság olyan ripszrot adott Deák Annának, hogy ez minden áron vért kívánt látni. Befutott a konyhába és egy hatalmas konyhával tért vissza, amelylyel a karján megsebesítette vendéglátóját. Ez sem volt rest, felkapott egy, az udvaron heverő kapanyelet és ezzel úgy fejbe kólintotta az ellenfelét, hogy az eszméletlenül terült el a földön. A csatározó szomszédasszonyok ellen megindították az eljárást.

— A csongrád-csanyai utszakasz földmunkája. A szeged-csongrádi törvényhatósági ut csongrád-csanyai szakaszán, melyen a munkát az alispán a csanyai és csongrádi zavargások folytán beszüntette, újból megkezdtek a napokban a földmunkát, az alispán által eredetileg kidolgozott azon munkaterv alapján, hogy az úttest munkaszakaszokba osztva minden egyes szakaszban egy-egy munkáscsoport lett, a megállapított egységek mellett, a munkába beállítva. A munkafelügyeletet most Regdon Géza kir. mérnök teljesíti és a munka zavartalanul teljes rendben folyik most tovább.

— Rémmese a gyerek fantáziában. Meglepő, különös történet játszódott le a napokban a szegedi rendőrség hivatalos helyiségeiben. Az eset a gyermeklélek rejtelmeivel foglalkozó psychologust foglalkoztatná leginkább, annyira eredeti, szokatlan a keret, melyben a rémmese alakot öltött. Ugyanis a detektívek négy apró-cseprő leánykát állítottak elő a kapitány szobájába. A gyerekek szurtosak, piszkosak és szinte megdöbbenően elhagyottak voltak. Egy zálogházban csípték el őket, amint aranygyűrűt akartak becsapni a czédulásházba. A kapitány kivallatta valamennyit. A legnagyobb tizenkét éves, ezt Tápay Erzsinek hívják. Két kis hugán kívül vele volt még a szomszédból való pajtása: Nagy Erzsi, aki hasonló koru.

— Van-e apád? — kérdezte a kapitány Tápai Erzsitől.

— Nincs.

— Hát anyád?

— Az van, csak hogy mostoha.

— Testvéred hány van?

— Kilencz volt, de kettőt leütött édes anyám.

A meglepő feleletre a keresztkérdések egész tömege zudult a csöppségre. Az elmondta, hogy két kis testvérkéjét apja halála után édes anyja egy fahasábbal fejbe ütötte és egy idegen ember segítségével mindkét kis holttestet elásta a kamrában.

— Honnan tudod, hogy így volt?

— Láttam a kulcslyukon. Édes anyám bezárta az ajtót és a kulcslyukat is betömte, de mi kihúztuk belőle a rongyot és mindent láttunk.

— Igen, igen, én is láttam! bizonyította az élénkszemű Nagy Erzsi.

A borzalmas eset elbeszélésének az volt a következménye, hogy a rendőrség lecsukatta a kis páriákat és azonnal a legszigorubb vizsgálatot rendelte el. Rendőrök széledtek el és előkeresték a Gyöngytyuk-utca 3. számú ház összes lakóit, akik esetleg tudhattak valamit a történetről. A történet itt

kezdődött el bonyolulni, mikor kisült, hogy az utcai gyerekeknek apjuk és anyjuk él. A szülők csakhamar előkerültek és a szurtos cselédek örömpesve futottak karjaik közé. Kiderült ezután, hogy az egész történet teljesen alap nélkül való koholmány, melyben csak az a csodálatos, hogy miképen gondolhat ki egy 12 éves, teljesen tudatlan neveletlen gyereklélek olyan hátborzongató történetet, mely a legképtelenebb részletekig összefüggő egészet képez és minden zavarossága mellett is az igazság látszatát hordja magában — legalább első tekintetre?

— Gyujtogató leány. Óriási tüzvész pusztított a napokban Csanyon, a község határában levő Kalmár Lajos-féle tanyán, Sándor Ármin budapesti lakos bérletén. A tanyán szolgál egy Csatlós Mari nevű 12 esztendő cselédleány, aki hónapokkal ezelőtt is már szalmaboglyákat gyujtogatott ott fel. Folyó hó 5-én este az istállóra dobott csóvát ez a leány, amelytől aztán az összes melléképületek elhamvadtak. A tűz egészen 8-ikáig égett lappangva és éjszakánként föl-fölcaptak a lángok, mignem az összes melléképületek elhamvadtak. A kis Csatlós Marinak, Benedek Árpád dr. községi orvos véleménye szerint, mániája a gyujtogatás, mert már több esetben és több helyen gyujtott föl épületeket. A pirománikus leányt valószínűleg be szállítják valamelyik közkórházba.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Vörösmarty-Album.

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddig az Ember tragédiáját, Arany János balladáját Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bán-ját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiaczen általánosan feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénytel és pompával, a Vörösmarty Mihály-Albumot fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A Vörösmarty-Album, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. Csongor és Tündét, Vörösmartinak a kedves drámai költeményét, a Szózatot a Venczigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynek legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, husz műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot megszerzhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, a mely a legrégebb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a Vörösmarty-Albumot. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándéku kapják, azok a Vörösmarty-Albumot csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor.; félévre 14 kor.; negyedévre 7 kor.; egy óra 2 kor. 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrassy-ut 27. sz. a. van.

Legjobb minőségű

hólyagpapír

kapható a nyomdában.

Zántó Kálmán nagyutczai háza
szabadkézből

ELADÓ,
vagy
haszonbérbe kiadó.

Permetezéshez szükséges
KÉKKÖVET
SCHWARTZ mészkereskedőnél lehet
legjobb minőségűt és legjutányosabb
árban kapni.

HIRDETMEŒY.

Van szerencsém a t. közönség
becses tudomására hozni, miszerint
legjobb minőségű

buczkaï boromat

házhoz kihordva 26 krajczárért mérem ki.

Tíz literen felüli vételnél nagyobb
kedvezményt nyujtok.

Tisztelettel

BERTÓK JÁNOS,
vendéglős.

3-3

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok **Budapest** Váci-körút
63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánltatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig,
szalmakazalozók,
továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rostát, konkolyozók, kaszáló- és arató-
gépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek,
szecskavágók, répvágók,
kukorica-morzsolók,
darálók, őrlő-malmok,
egyetemes szél-ekék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívá-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

**Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.**

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapesten, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből.
Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben
3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabászunkat gazdag mintáinkkal.
A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabászaink évi
vasuti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szives megkereséseket kér
az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II.
Klein Adolf főszabász.

A párisi világiállításon „Grand Prix“
a legnagyobb kitüntetés.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT 32. SZÁM.

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzcséplő-készleteit,
14, 16 és 20 lóerejű COMPOUND-locomobiljait és végre

„MILLENNIUM“ legújabb szerkezetű fűkaszáló-, marokrakó- és kévekötő-aratógépeit, továbbá

ACZÉLÖNTÉSŰ EKEFŐVEL ELLÁTOTT EKÉIT és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kizárólagos képviselő: **MÁRKUS JÓZSEF** Orosháza.